

Sygn. akt III CSK 177/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku R. U.
przy uczestnictwie K. N., S. N., M. U., E. R. i X. Y.
o zmianę postanowienia spadkowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 lipca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika S. N. kwotę
180 zł (sto osiemdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. U. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 lipca 2013 r., oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 16 stycznia 2012 r. w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku. Sąd drugiej instancji wskazał, że wnioskodawca nie miał legitymacji do wszczęcia postępowania. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wnioskodawca powołał się na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wskazał jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania brak jednolitego stanowiska judykatury dotyczącego okoliczności sporządzenia przez spadkodawcę kilku testamentów wzajemnie się wykluczających, przez co w skardze przedstawiono zarzuty w zasadzie nieistotne z punktu widzenia art. 679 k.p.c., który ma zasadnicze znaczenie w niniejszej sprawie.

Brak zarzutów i przyczyn kasacyjnych w kwestii podstawowej, tj. legitymacji (interesu prawnego) wnioskodawcy, który nie był uprawniony do złożenia wniosku na podstawie art. 679 k.p.c., gdyż nie należy do kręgu osób „zainteresowanych”, o których mowa w § 2 wymienionego przepisu, powoduje, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.